

1896—97 fremsattes der i Folketinget Forslag til Lov om de landøkonomiske Statskonsulenters Lønning, uden at dette Forslag dog naaede at komme til 2den Behandling i Tinget, jfr. Rigsdagstidende 1895—96, Tillæg A. Sp. 2327, og Folketingets Forhandlinger Sp. 24, 58—59, 706—07 og Rigsdagstidende 1896—97, Tillæg A. Sp. 1905, og Folketingets Forhandlinger Sp. 26, 55 og 795. Siden den Tid har denne Sag hvilet, men Regeringen har ment, at der paa nærværende Tidspunkt, hvor saa mange andre Statsfunktionærers Lønningsforhold dels alt ere blevne, dels søges ordnede ved dertil sigtende Love, ogsaa kan være god Føje til at søge et Lovforslag om de landøkonomiske Statskonsulenters Lønninger gennemført.

I Forslaget, som det her forelægges, har man ikke ment at burde opretholde den hidtil bestaaende Sondring mellem ledende og lokale Statskonsulenter, til hvilke sidste Planteavls- og Mejerikonsulenterne henregnes, da det næppe vil være retfærdigt at bibeholde denne Sondring, da saavel Planteavls- som Mejerikonsulenterne nu udføre et lige saa omfattende og vigtigt Arbejde som de andre Statskonsulenter og ude blandt Befolkningen sikkert ganske ligestilles med disse. Den Omstændighed, at deres Virksomhed hovedsagelig er indskrænket til en enkelt Del af Landet, synes under disse Forhold ikke at være tilstrækkelig Grund til at undergive dem andre og ringere Lønningsvilkaar end de andre Statskonsulenter.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal følgende fremhæves:

ad §§ 1—2. Det forbeholdes ligesom hidtil at fastsætte Statskonsulenternes Antal og Virksomhedsomraade ved Finansloven, ligesom ogsaa de i Udlandet ansatte Konsulenters Lønforhold ere holdte udenfor denne Lovs Ramme, idet disse Konsulenters Lønninger maa rette sig efter Forholdene paa det Sted, hvor de ere ansatte.

For de her i Landet virkende Statskonsulenter foreslaas Begyndelseslønnen ansat til 2,400 Kr., stigende med et Alderstillæg af 300 Kr. hvert 4de Aar til 3,600 Kr. Disse Lønsetser kunne under de nugældende Pristforhold og naar Hen-

syn tages til den Uddannelse og det Arbejde, der udkræves af Konsulenterne, næppe være lavere, saafremt man vedblivende skal kunne besætte Stillingen med Folk, der evne at føre Udviklingen videre i samme Spor som hidtil.

I høstrykte Bilag er givet en Oversigt over Statskonsulenternes Lønningsforhold, saaledes som de ere nu, og saaledes som de ville stille sig efter nærværende Forslag.

Det vil deraf ses, at den her foreslaaede Begyndelseslønnen for flere af Konsulenterne er den samme som den, der er bleven dem tillagt ved deres første Ansættelse, for en enkelt Vedkommende endogsaa lidt lavere. Men ligesom man, som alt foran bemærket, har ment at burde sætte alle de af Forslaget berørte Statskonsulenter paa lige Fod med Hensyn til deres Lønning, saaledes har man ikke ment at burde sætte Begyndelseslønnen højere end til 2,400 Kr. aarlig. De Goder, der gennem nærværende Lovforslag søges opnaaede for de her omhandlede Statsfunktionærer, maa væsentlig søges dels i en rimelig Forhøjelse af de laveste Lønninger, dels i at der aabnes de paagældende Adgang til gennem lovbestemte Alderstillæg at naa en efter Omstændighederne passende Maksimumslønning, dels endelig i at de erholde Ret til Pension for sig selv og deres efterladte efter de i Forslaget indeholdte Regler.

Af Oversigten vil det fremgaa, at nærværende Lovforslag, med de nuværende personelle Forhold for Øje, ikkun vil medføre en Merudgift for Statskassen af 4,800 Kr.

ad §§ 4—5. De i disse Paragraffer givne Bestemmelser om Pension m. v. ere affattede i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i de senest givne Lønningslove.

ad § 7. De Konsulenter, hvortil der her sigtes, ere Konsulenterne i Agrikulturkemi, Plantesygdomme og Forstzoologi. Disse Konsulenter berøres selvfølgelig ikke af nærværende Lovforslag, da deres konsultatoriske Virksomhed, for hvilken de oppebære et paa Finansloven fastsat Honorar, ikke udgør deres egentlige Livsgerning.